

naša komuna

GLASILO OBČINSKEGA ODBORA
SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA
LJUDSTVA VIČ-RUDNIK

LETO II. LJUBLJANA, 27. APRILA 1962 ST. 5

Prvomajska vprašanja

Zakaj ne bi našega praznika pozdravili tokrat malo drugače, kot smo ga doslej? Da se ne bi zadovoljili samo z uspehi, ki smo jih dosegli, da se ne bi zadovoljili le z ugotavljanjem vsega tistega, kar lahko zelo točno in natančno pokažejo naši statistični podatki. Morda je tako bolje. Morda je bolje in bolj prav, da se vsi in vsak posameznik poglubi v celotno svoje delo, da ne ugotavlja samo rezultatov, ki so bili doseženi, ampak da si zastavi še nekaj vprašanj, vprašanj samemu sebi in skuša sam v sebi najti odgovor nanje. Ta odgovor naj bo spodbuda in napotilo, jasno in močno, ki ga nobena konkretnost ne bo omajala.

Zastavimo si ta vprašanja ob 1. maju — prazniku delovnih ljudi. Vprašanja so vsa enako pomembna in je vseeno, katerega bomo navedli prvega in katerega zadnjega. Saj to so vprašanja o našem življenju in delu, o naših medsebojnih odnosih, o našem razvoju, vprašanja o naših skupnih ciljih in naporih za njihovo uresničevanje. Predstavljajo enotno celoto in zato so vsa pomembna.

superiornost — ki lahko take odnose kalijo?

Odnosi med ljudmi ali družbena nadgradnja, kot ji pravijo, so velika stvar. Mnogo navora in žrtev je bilo potrebnih, da smo si ustvarili takšne odnose, zaradi teh odnosov si je Jugoslavija ustvarila v svetu pomembno mesto, zaradi teh odnosov je izredno veliko zanimanje za našo domovino pri vseh naprednih ljudeh v svetu. Pa kljub svoji veličini so ti odnosi sestavljeni iz vrste majhnih stvari, iz vrste vsakodnevnih oblik našega življenja. Morda so zato tako veliki. Teh odnosov ni mogoče meriti s številkami in izračuni, ni mogoče s številkami povedati, koliko je po vseh naših gospodarskih organizacijah v komuni delavsko samoupravljanje že postalo organizirano samoodločanje proizvajalcev, kjer niso več pomembni pokazatelji, koliko proizvajalcev je vključenih v posamezne organe, ampak kjer je predvsem pomembna vsebina tega samoupravljanja, aktivnost čim večjega števila proizvajalcev, uveljavljanje njihove volje in njihova odgovornost. Tu-

ložaj na račun drugih. Smo pri razporejanju sredstev gledali vedno dovolj na interese kolektiva za čim pravilnejšo uporabo teh sredstev, ali pa smo popustili tendenci posameznikov, da bi ta sredstva zadovoljevala njihove ambicije, ki pač niso vedno v skladu z interesi skupnosti? Smo bili tu povsod dovolj dosledni, pogumni in borbeni?

In komuna, kot osnovna celica našega družbenega življenja, kjer se povezujejo interesi posameznikov in pa družbe? Smo jo dovolj razvijali, se vključili v vse njene napore? Smo v vseh samoupravnih organih, od ljudskega odbora, preko svetov, zborov volivcev do raznih drugih upravnih odborov delali tako, da so naši sklepi Nadaljevanje na 4. strani

MNOGIH PRVIH MAJEV SE SPOMINJAMO. TISTIH, KI SO BILI V NAŠIH SRCIH PRAZNIK UPORA IN VERE V KONČNO ZMAGO DELOVNIH LJUDI, BORBENIH PRVIH MAJEV V LETIH OKUPACIJE IN POTEM VSAKO LETO VEDNO BOLJ VESELIH IN SPROŠČENIH DELAVSKIH PRAZNIKOV V SVOBODI.

ENAINDVAJSET LET JE ZE MINILO, KAR SO SREDI ZASUZNJENE EVROPE JUGOSLOVANSKI NARODI PRVI VSTALI PROTI FAŠISTIČNIM ZAVOJEVALCEM IN ZAČELI BOJ ZA ŽIVLJENJE, ZA ČLOVEŠKO DOSTOJANSTVO IN ZA PRVI MAJ.

ZMAGALI SO IN POSLEJ SLAVIMO PONOSNI IN SREČNI VSAKO LETO, KO SE NARAVA ODENE V POMLADANSKO CVETJE, POD VIHRAJOCIMI ZASTAVAMI SVOJ PRAZNIK.

Dsem delovnim ljudem naše komune čestitajo za občinski praznik — 27. april in jim hkrati žele ob 1. maju še veliko delovnih zmag!

Občinski ljudski odbor, Občinski komite ZKS, Občinski odbor SZDL, Občinski komite LMS, Občinski sindikalni svet in Občinski odbor ZB NOV Vič-Rudnik

Ko že govorimo o celotnosti naših vsakodnevnih naporov, se vprašajmo, ali smo vedno in dosledno krepili celotnost naše skupnosti, ki se imenuje Federativna ljudska republika Jugoslavija. Ali smo storili vse, da bi se pri vseh naših prizadevanjih dovolj jasno našlo mesto komune — podjetij in gospodarskih ustanov, izobraževalne, kulturne, zdravstvene in vseh drugih dejavnosti — v enotnem konceptu razvoja vse naše domovine? Ali pa so nas morda včasih zmotili trenutni ozki interesi, da smo odstopili od splošnih načel?

Pa enotnost naših narodov in naše zavzemanje za enotnost in enakopravnost vseh narodov sveta? V naši občini imamo precej delavcev iz drugih republik, imamo študentsko naselje, kjer žive mladi ljudje iz drugih republik in tudi z drugih kontinentov. Imajo enake pravice, kot naši mladi ljudje. Vendar pa, ali smo jih pritegnili v naše vrste prav tako prijazno in močno, da se počutijo tu kot doma, da se ne počutijo kot kurtoazno sprejeti tujci, ampak kot svoji med svojimi? Ali smo dovolj odločno nastopili proti tistim slabostim — pa najbo to malomeščanski nacionalizem ali buržoazna

di odgovornost je sila pomemben del v socialističnih družbenih odnosih. Pravstopnja odgovornosti pogojuje samostojnost: čim večja je samostojnost, tem večja mora biti tudi odgovornost. Zato se vprašajmo, koliko smo se zavzemali za to, da bi se delavsko samoupravljanje, ki je brez dvoma ona največjih pridobitev naše revolucije, čim bolj utrdila v vsej svoji vsebini. Koliko smo kot delavci, uslužbenci ter člani raznih organizacij delali na tem, da se čim bolj uveljavi načelo neposrednega upravljanja proizvajalcev? Smo podpirali vsak napor, da se v resnično upravljanje vključi čim večje število ljudi, da je odločujoča premissljena volja večine, da se povsod zavzamemo za načela, ki jih postavlja Program ZKJ, da najdemo čas in svojo soodgovornost za vodenje gospodarjenja in medsebojnih odnosov v kolektivih? Smo pri sestavljanju pravilnikov o delitvi dohodkov imeli stalno pred očmi jasna stališča, ne samo kaj zakon dopušča in kaj prepoveduje, ampak stališča socialistične morale, ki pa je ni moč vse zajeti v zakonih? Ali pa smo zatisnili oči pred težnjami posameznikov, ki so si s povečevanjem svoje sposobnosti hoteli ustvariti boljši po-

XVI. SEJA OB LO VIČ-RUDNIK

Številne aktualnosti

V soboto, 21. aprila 1962 je bila 16. ločena seja občinskega zbora in seja zbora proizvajalcev občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Vič-Rudnik, na kateri so člani obeh zborov obravnavali vrsto zadev.

Najprej so bila na dnevnem redu poročila sklada za stanovanjske zadeve, sklada za šolstvo, sklada za pospeševanje gozdov, investicijskega sklada, sklada za komunalno dejavnost, sklada za ceste, sklada za pospeševanje živinoreje, sklada za varstvo otrok in komisije za štípendije.

Podan je bil predlog odloka o načelih za določanje sredstev, ki pripadajo šolam ter drugim izobraževalnim in tudi vzgojnim zavodom za njihovo osnovno dejavnost.

Potrdili so sklep o prenosu zgradbe in opreme zdravstvenega doma na samostojni zavod Zdravstveni dom Vič, nato pa še pristopno izjavo soustanovitelja mesečnega lista „Občan“.

Razpravljali so tudi o premoženjsko-pravnih zadevah. Na 14. skupni seji občinskega zbora in zbora proizvajalcev občinskega ljudskega odbora Ljubljana-Vič-Rudnik so imenovali:

načelnika oddelka za dohodke, upravni odbor Cestnega sklada ter člane v upravni odbor medobčinskega šolskega sklada.

Razrešili in imenovali so tudi upravitelja osnovne šole Rakitna.

Na naslednjih straneh objavljamo nekatera poročila in podrobnosti s seje. Nadaljevanje na 2. strani

XVI. SEJA OBČINSKEGA LJUDSKEGA ODBORA VIČ-RUDNIK

NA DNEVNEM REDU POROČILA

POROČILO

O STANJU IN PROBLEMATIKI SKLADA ZA VARSTVO OTROK

Sklad za varstvo otrok je proračunski sklad občine Ljubljana-Vič-Rudnik. Ustanovljen je bil z odlokom občinskega ljudskega odbora dne 29. III. 1960, z namenom financiranja ukrepov za varstvo otrok. Sklad ima svoja pravila, ki točno določajo, zakaj se smejo uporabljati sredstva sklada. Finančni načrt sklada za leto 1952 je bil sprejet na seji ObLO Ljubljana-Vič-Rudnik z dne 31. marca 1952.

Sklad je imel v času obstoja sklada 6.037.255 din dohodkov in 3.387.267 din izdatkov. Ta sredstva so bila porabljena na podlagi pravil sklada in finančnega načrta samo za adaptacijo in delni odkup stavbe v Logu pod Mangartom. To zgradbo občina uporablja že od leta 1959 naprej za letovanje zdravstveno in socialno ogroženih otrok naše občine. Porabljena sredstva sklada so se trošila na

V varstveni ustanovi Rožna dolina

podlagi sklepov sveta za varstvo družine, evidenco o gibanju sklada pa je vodil oddelek za finance v sporazumu z odsekom za zdravstvo in socialno varstvo občinskega ljud. odbora.

Na računu sklada je 2.649.988 din. Ta sredstva se bodo prenesla na socialni sklad občine, katerega nameravamo ustanoviti na podlagi resolucije ljudske skupščine LRS o nalogah komune na področju socialnega varstva, uporabila pa se bodo za tiste namene, za katere je bil sklad ustanovljen, to je financiranje ukrepov za varstvo otrok. To porabo določa finančni načrt sklada in sklep seje sveta za varstvo družine z dne 30. X. 1951.

POROČILO

K ZAKLJUČNEMU RAČUNU KOMUNALNEGA SKLADA OBČINE LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK ZA LETO 1951

Komunalni sklad občine Ljubljana-Vič-Rudnik je bil ustanovljen z odlokom občinskega ljudskega odbora št. 311/E-5 z dne 11. marca 1951. Na skupni seji obeh zborov občinskega ljudskega odbora dne 24. junija 1951 pa je bil imenovan upravni odbor sklada, ki šteje pet članov. Plan dohodkov sklada je bil postavljen v letu 1952 še v sklopu proračuna občinskega ljudskega odbora, kar je razvidno iz zaključnega računa sklada o ustvaritvi dohodkov in realizaciji izdatkov. Upravni odbor sklada je na svoji seji dne 3. VIII. 1961 obravnaval plan dohodkov in izdatkov, ko so bile določene postavke izdatkov praktično že angažirane, dočim dotok novih sredstev ni bil predviden. Zato je sprejel tudi sklep, da se sredstva sklada po planu izdatkov uporabijo za ureditev zemljišč in za dograditev komunalnih naprav v korist investitorjev, ki so vplačali komunalni prispevek. Iz sredstev komunalnega sklada je bilo za rekonstrukcijo cest uporabljeno 14.362.847 din, 5.030.520 din pa je bilo dano kot posojilo Komunalnemu podjetju Ljubljana-Vič za postavitev delavske barake, 2.500.930 dinarjev za vodovod Preserje, ostala sredstva pa so bila uporabljena za ureditev zemljišč in izgradnjo komunalnih naprav v predelih, kjer se je izvajala novogradnja stanovanjskega fonda, odnosno objektov, kjer so investitorji vplačali komunalni prispevek.

Poročilo in zaključni račun sklada je obravnaval Upravni odbor sklada na svoji seji dne 17. IV. 1962 in predlaga ljudskemu odboru, da zaključni račun komunalnega sklada in poročilo potrdi.

Zaključni račun:

Skupni dohodki po planu bi morali biti 40.574.000 din, od tega je izvršeno 38.321.992 din, razlika torej znaša 2.258.008 din.

Skupni izdatki pa so bili planirani na 39.974.000 din, izvršeno je 36.228.155 din, razlika znaša 3.745.845 din.

POROČILO

O IZVRŠEVANJU PRORAČUNA CESTNEGA SKLADA OBČINE LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK V LETU 1951

Cestni sklad je bil v letu 1951 proračunski sklad. Sklad se je formiral na snovi dohodkov blokacije iz leta 1950 in skladove rezerve in dohodkov, ki so se formirali iz združenih sredstev občin Ljubljana-Vič, Ljubljana-Rudnik in Dobrova. Sklad ni imel upravnega odbora, zato tudi ni bil pravna oseba. Šele v letu 1952 se je ta sklad ustanovil kot samostojni sklad z odlokom občinskega ljudskega odbora z upravnim odborom in pravili sklada.

V letu 1951 se je sklad formiral iz računa omejenih sredstev in rezerve iz leta 1950, iz davkov, taks in drugih dohodkov od prebivalstva, prometnega davka od prevoznih storitev zasebnih vozil, od taks za prekrške in dotacije iz proračuna. Sklad je bil ustvarjen napram planu 87.714.000 din le v znesku 84.228.136 dinarjev. Izdatki sklada so se izvrševali po proračunskih pozicijah, na podlagi obračunskih situacij podjetja, ki je vzdrževalo ceste v tem letu. Kot posebna podpostavka v skladu so bili poleg rednega vzdrževanja cest krajevni uradi, kjer so bila dočena sredstva za vzdrževanje krajevnih poti potom krajevnih odborov. Izdatki po tej postavki niso bili realizirani zaradi tega, ker ni bilo dovolj sredstev za redno vzdrževanje cest. V letu 1951 je bilo vzdrževanih 265 km cest, na katerih je bilo zaposlenih 37 cestarjev ter dva delovodja. Na cestah je bilo v tem letu porabljenega 7368 m³ gramoza. Poleg tega so se iz sredstev rednega vzdrževanja vršile razne rekonstrukcije ulic in cest v vrednosti 39.172.996 din, za kar je bilo iz cestnega sklada porabljenih 11.000.785 dinarjev, iz sredstev komunalnega prispevka pa je bilo plačano 14.362.847 din tako, da je ob zaključku leta ostalo neporavnano še 13.809.364 dinarjev. Katere ceste so bile rekonstruirane, je razvidno iz poročila o letni realizaciji družbenega plana za leto 1951 z dne 28. II. 1952, kakor tudi ostala problematika vzdrževanja cest IV. reda.

Izvrševanje proračuna izdatkov sklada se je vodilo preko oddelka za gradbene, komunalne in stanovanjske zadeve na podlagi obračunskih situacij in posameznih računov za naročena dela po kontroli cestnega nadzornika. Kontrola dohodka sklada je bila v sklopu dohodkov proračuna občinskega ljud. odbora.

Ze iz poročila o izvršitvi družbenega plana za leto 1951 je razvidno, da so sredstva sklada za ceste po potrebah, ki obstajajo, upoštevali strukturo cest in ulic na območju občine, nezadostna, predvsem v pogledu siste-

matične rekonstrukcije cest. Zato bo v bodoče potrebno sredstva sklada poleg potreb rednega vzdrževanja povečevati prvenstveno za modernizacijo cest in ulic, kar bo seveda postopno zniževalo potrebe po rednem vzdrževanju makadamskih cest.

V letu 1952, ko postaja sklad samostojen, bo potrebno, da bo upravni odbor sklada posvetil vso skrb ustvarjanju dohodkov sklada, še posebej pa samim izdatkom ter temeljiti kontroli nad ustvaritvami naročenih uslug vzdrževanja in rekonstrukcije cest, ulic in cestnih objektov, kot je to že postavljeno v smernicah družbenega plana za leto 1952.

Zaključni račun cestnega sklada in poročilo je obravnaval svet za komunalne zadeve na svoji seji dne 12. IV. 1962 in predlaga ljudskemu odboru, da ga potrdi.

Skupni dohodki bi morali znašati 87.714.000 dinarjev, od tega je izvršeno 84.228.136 din, razlika je 3.488.864 dinarjev.

Skupni izdatki so bili planirani na 63 milijonov 350 tisoč dinarjev, od tega izvršeno 57.614.840 din, razlika je 5.705.160 din.

Ostanek sredstev bi moral biti po planu 24.364.000 din, dejansko pa je 26.583.295 din.

POROČILO

SKLADA ZA POSPEŠEVANJE GOZDOV PRI OBLO

Proračun sklada za gozdarstvo je bil predviden z dohodki v znesku 88.000.000 din in s prav tolikimi izdatki. Sprejet je bil na seji upravnega odbora sklada dne 19. II. 1962. Prav tako so bila sprejeta tudi pravila sklada na isti seji. S 1. novembra 1951 so se začele izdajati odločbe na podlagi sečnih dovoljenj za sečno leto 1951/62. Do 31. III. 1962 je bilo strankam odposlanih 2000 odločb s skupnim predpisom 57.801.199 din. Od tega je bilo plačano 9.909.410 din do 7. IV. 1962, vendar je faktični dohodek nižji, to je le 8.709.380 din, ker se je 800.020 din preneslo na 10% rezervni sklad, 5% pa na republiški rezervni sklad, to je 400.010 din. 10% rezervni sklad pa bo uporabljen šele v letu 1953.

Do konca sečne dobe bo izdanih predvidoma še 1500 odločb.

Poleg tekočih del, to je izdajanja odločb, knjiženja, izterjave in vseh ostalih del, pa mora računovodstvo gozdnega sklada vršiti še izterjavo gozdnega sklada združenih občin Vič, Rudnik in Dobrova za leta 1957/58, 1958/59, 1959/60 in 1961. Denar te izterjave se odstopa OLO Ljubljana — gozdnemu skladu. Pisati se morajo opomini, delati odpisi, s čimer je še veliko dela, saj je dne 1. X. 1951 znašal skupen dolg zaostalih terjatev 64.000.000 din, danes pa je ta dolg že toliko nižjan, da znaša le še nekaj nad 20.000.000 din. Med tem časom je bila priključena k občini Ljubljana-Vič-Rudnik še Rakitna, katere dolg za vsa leta nazaj znaša še 659.000 din.

Predvideni proračun gozdnega sklada za leto 1951/62 v znesku 88.000.000 din se bo porazdelil takole:

V medobčinski gozdni sklad se bo moralo odvesti 30%, to je približno 27.000.000 din, za investicije odteguje banka 10% dohodkov, kar bo zneslo približno 6.100.000 din, ki pa se bodo lahko uporabili, kakor že prej omenjeno, šele v letu 1953, poleg tega pa je banka sedaj odtegnila še 5% za republiški rezervni sklad, ki pa v proračunu sploh ni bil predviden in bo znašal predvidoma za celo leto 3.000.000 din. Skladu je bila odobrena rezerva v znesku 5.500.000 din, ki se pa bo z odtegnjenimi 3.000.000 din za republiški rezervni sklad zmanjšala le na 2.500.000 din, kar vsekakor ne bo zadostovalo za kake nepredvidene izdatke in plače uslužbencev računovodstva gozdnega sklada.

Vsi ostali dohodki se bodo porazdelili, v kolikor bodo doseženi, na gozdne obrate: Dobrova, Ig, Preserje in Velike Lašče za obnovo, nego, varstvo in urejanje gozdov ter gozdne komunikacije, po odobritvi upravnega odbora

gozdnega sklada, ki bo nadzoroval porabo sredstev.

Iz sredstev gozdnega sklada se bodo vršila pogozdovanja in gozdne melioracije ter premene drevesnih vrst, od tega v zasebnih gozdovih na 78,5 ha površine. Vršila se bo nega gozdov na površini 510 ha zasebnih gozdov. V zasebnem sektorju bo porabljeno tudi 442.000 komadov sadik za pogozdovanje.

Za vzdrževanje varstvene službe bo zgrajenih 3 km stez in presek ter očiščeno 5 km varnostnih pasov proti požarom.

Iz sredstev gozdnega sklada bo vzdrževanih tudi 190 km gozdnih poti in cest v zasebnih gozdovih.

Ker pa se vse te potrebe ne bodo mogle kriti iz sredstev, ki ostanejo po odbitku obveznosti iz gozdnega sklada, bodo morala biti nadaljnji viri še sredstva gospodarskih organizacij, kmetijskih zadrug, v splošnem pa se bo morala izvajati skrajna štednja. V kolikor bodo sredstva medobčinskega gozdnega sklada odobrena in v kolikor bodo mogli prispevati tudi gozdni obrati, so predvidena še naslednja dela:

Dograditev logarnice v Polhovem Gradcu in Gornji Brezovici, da se olajša stanovanjska stiska logarjem KZ Dobrova in Preserje ter logarnica v Mišjem plazu.

Dokončala se bo cesta Kamnik—Krim v dolžini 1,5 km, katere stroški bodo v celoti bremenili medobčinski gozdni sklad.

Potrebno bi bilo tudi povečati drevesnico na Igu in zasaditi z odgovarjajočimi nasadi to območje.

Nujna bi bila drevesnica za območje Dolomitov in drevesnica za jelšve sadike za pogozdovanje Barja.

POROČILO

DRUŽBENEGA SKLADA ZA SOLSTVO

Temeljni zakon o financiranju šolstva iz leta 1950 je napravil velike spremembe v našem šolstvu. Sprožil je uveljavljanje procesa, ki se je v gospodarskih organizacijah začel z uvajanjem delavskega samoupravljanja. Solski odbori in kolektivi niso več samo izvajalci zakonov, navodil in ukrepov „višjega“

Velik interes za tehnično vzgojo

organa, ampak samostojno vodijo šole in opravljajo pedagoško dejavnost v okviru splošnih predpisov. S tem pa tudi v polni meri odgovarjajo za opravljeno delo in samostojno razpolagajo s sredstvi, ki so šoli namenjena za opravljanje osnovne dejavnosti in s sredstvi, ki si jih šola ustvari z dopolnilno dejavnostjo.

Osnovna dejavnost šol

Razdeljevanje sredstev za financiranje osnovne dejavnosti šolstva pa je treba prilagoditi našim razmeram. V preteklih letih je občinski organ odločal, koliko sredstev bo posamezna šola dobila in kako naj se ta sredstva razdelijo. Tak način financiranja šolstva Nadaljevanje na 3. strani

KMETIJSKA
ZADRUGA
PRESERJE

čestila ob občinskem
prazniku in 1. maju!

Na dnevnem redu poročila

Nadaljevanje z 2. strani

je povzročal neenakomerno razdeljevanje sredstev za materialne in funkcionalne stroške. Najpogosteje so se sredstva razdeljevala po trenutni oceni potreb, kakor tudi po subjektivnih kriterijih. Za osebne dohodke so se sredstva odmerjala po plačilnih razredih in položajnih plačah. Plačevali so se tudi različni dodatki in honorarne ure, kar pa niso bila objektivna merila.

Sredstva, ki so bila v letu 1961 razdeljena šolam v višini 257 milijonov dinarjev, so večina šla za osebne izdatke. Ugotovljeno je bilo, da se je za materialne izdatke porabilo povprečno na enega učenca 4575 din ali 0,02 odstotka.

Najmanj sredstev za materialne izdatke je bilo na osnovni šoli Zažar in sicer 97 din na učenca, največ pa na I. osnovni šoli Vič 5848 dinarjev na učenca. Iz tega je razvidno, da so se nekatere šole premalo brigale za nabavo učil, opreme in vzdrževanje stavbe in da so vse preveč — že itak skromnih sredstev — porabile za osebne izdatke ali pa za nabavo kurjave za učiteljsvo, za njihovo stanarino in ostale bonitete.

Dosedanji način je včasih povzročil na eni strani nepotrebno razišpavanje, na drugi pa očitno pomanjkanje sredstev, predvsem zato, ker so bila sredstva namensko vnaprej razdeljena. Ze v lanskem letu so šole dobile sredstva v enotni masi in so jih potem same razdelile. Višina osebnih dohodkov pa je bila še vedno vezana na zakon, zato so šole iskale različne nelegalne in pollegalne možnosti za povečanje osebnih prejemkov.

Z novim sistemom pa ne gre golo povečanje osebnih prejemkov, pač pa morajo prosvetni delavci dobiti enak položaj, kot jih imajo drugi delovni kolektivi v občini.

S pravilniki o ocenjevanju delovnih mest ter o nagrajevanju po delu in uspehu, ki so jih kolektivi pripravili, dobivajo prosvetni delavci polno odgovornost pri opravljanju dolžnosti in samostojnega razpolaganja in gospodarjenja s sredstvi, ki so jim zaupana.

V letošnjem letu je predvideno 20% povečanje od lanske letne porabe za osnovno dejavnost. To povečanje je bilo izračunano za osebne izdatke na podlagi povprečnih plač po izobrazbi in opravljenem delu po predmetniku. Tem sredstvom so dodeljena še sredstva za delo, ki se opravlja izven predmetnika (tajnik, hišnik, snalžilke itd.), izračunan v % od sred-

Sola na Brezovici je z dograditvijo drugega trakta pridobila dve učilnici, učilnico za gospodinjstvi pouk, ki je obenem tudi mlečna kuhinja in učilnico za tehnični pouk.

Tretja izmena na osnovni šoli Ig je povzročila hitro ukrepanje. Ker ni bilo sredstev za gradnjo nove šole, so v stari šoli pregradili obstoječe prostore in s tem pridobili nove učilnice. S tem pa problem še vedno ni rešen. Nujno je dograditi še dve novi učilnici. Za pridobitev teh sta dve možnosti: nadzidava Streleškega doma, za kar je že nabavljen gradbeni material, ali pa gradnja nove šole. Za gradnjo nove šole letos še ne bo potrebnih sredstev. Za nadzidavo Streleškega doma bi ob udeležbi krajevnega samoprispevka bilo treba približno 6 milijonov dinarjev, pri čemer pa ni všteta oprema.

Gradnja trnovske šole je v polnem teku in je bilo lani porabljenih 65 milijonov, letos pa bo potrebnih 120 milijonov dinarjev. Gradnja mora biti končana za šolsko leto 1962/63. Zaradi pomanjkanja sredstev se pri šoli ne bo gradila telovadnica. Tudi vprašanje otroškove varstvene ustanove v Trnovem je vezano s šolo, kar bo z ureditvijo okolice in pa dohodka (ceste) do depojev za kurjavo nujno rušiti sedanji vrtec v Karunovi ulici in ga začasno namestiti v novi šoli.

Tudi na Rudniškem koncu se gradi šola „Oskar Kovačič“, ki bo predvidoma končana v začetku šolskega leta 1963/64. Če bi bila finančna sredstva zadostna, bi se šola lahko usposobila za pouk že prej.

V preteklem letu je bilo tudi nekaj adaptacij šol, toda še več (16) nadaljnjih šol čaka resnejših popravil. V letošnjem letu bi to predvidoma zneslo 12 milijonov. Lanskoletne investicije so bile 165 milijonov, letos pa bi za ves investicijski program potrebovali 314 milijonov. Pomanjkanje finančnih sredstev bo nujno zavrlo gradnjo. Posebno pozornost zaslužijo šole na podeželju, ki so v zelo slabem stanju in ne dopuščajo še nadaljnjega odlašanja s popravilom.

PREDLOGI:

— Šole se po svoji strukturi delijo na popolne in nepopolne, višje in nižje organizirane. Delo na večjih kot na manjših šolah je glede administrativnega in finančnega poslovanja skoraj enako. Manjše šole so nujno vezane na večje šole glede različnih navodil v administrativnem, finančnem in pedagoškem pogledu. Upravitelji manjših šol se ukvarjajo z vsemogočim delom, namesto da bi se posvetili pedagoškemu.

Manjše šole naj bi se priključile večjim šolam kot oddelki, da bi večje šole opravljale vse posle. Večje šole imajo vse možnosti opravljanja takega dela, ker imajo tajnike. Svet za šolstvo naj bi v bližnji bodočnosti podrobneje proučil ta predlog in ga v konkretni obliki predložil ljudskemu odboru.

— Pri investicijah smo omenili, da je 16 šol potrebnih popravil. To so šole, kjer čisto ni moč dobiti ustreznega obrtnika, kot mizarja, zidarja, kleparja in pleskarja. Mogoče bi bilo prav, da bi sklad za šolstvo ali pa matična šola sklenila pogodbo z ustreznim podjetjem, ki ima na razpolago take kvalificirane moči, in bi ekipno popravljali šole za šole. S tem bi se te šole kvalitetno in hitro popravile, verjetno tudi ceneje.

— Za letošnje novogradnje in adaptacije bo vsekakor zmanjkalo finančnih sredstev. Po proračunu sklada bo v tem letu na razpolago lastnih sredstev sklada le 100 milijonov za investicije, a za dokončanje trnovske in rudniške šole, za nadzidavo na Igu in za najnujnejša popravila v 16 šolah pa bi skupno rabili približno 200 do 220 milijonov dinarjev. Sklad bo moral nujno iskati tudi druge vire sredstev in izkoristiti zlasti naslednje možnosti:

- a) najetje posojil v banki;
- b) najetje posojil pri gospodarskih organizacijah;
- c) zbiranje prispevkov gospodarskih organizacij;
- d) iskanje posojila in pomoči pri republiškem skladu za negospodarske investicije kot nadomestilo za izgubljeno šolo na „Grab-

nu“, šolo v Trnovem, ki je bila uporabljena za fakultetne prostore in za zgradbo otroške ustanove, v kateri je sedaj TBC bolnišnica;

e) prodaja stavbe, v kateri so sedaj zasilni prostori šole „Oskar Kovačič“;

f) najetje posojila v stanovanjskem skladu za gradnjo hišniških stanovanj pri šoli na Rudniku in v Trnovem.

— Glede na to, da lastna sredstva sklada ne zadoščajo za vse potrebe, glede na to da dodatni viri niso sigurni in glede na obstoječe predpise, ki zahtevajo, da morajo biti sredstva za investicije vnaprej zagotovljena, bo sklad prisiljen omejiti investicije le na dejansko razpoložljiva sredstva in pri tem skrbeti:

a) da se bo v tem letu dokončala šola v Trnovem,

b) da se z adaptacijo na Igu prepreči pouk v treh izmenah,

c) da se na nekaterih šolah opravijo najnujnejša popravila v izogib škodi,

d) da se šola na Rudniku konča in pripravi za pouk v letu 1963.

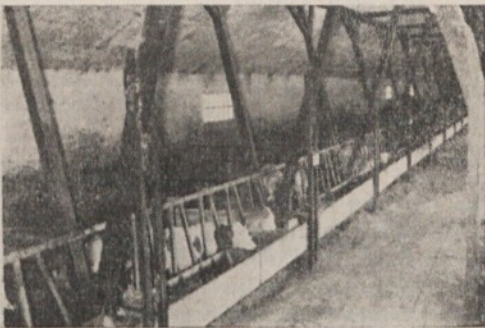
Po gornjem zaporedju bo sklad angažiral lastna sredstva in dodatne vire takrat, ko in v kolikor bodo na razpolago sredstva, ki jih bo sklad prejel za določen namen, bo organiziral in uporabil za namen, za katerega so bile dane.

Zaključni račun sklada za leto 1961 in plan za leto 1962 sta obravnavala in sprejela upravni odbor sklada za šolstvo in svet za šolstvo na skupni seji 12. aprila 1962 in ga predlaga upravni odbor sklada v potrditev ljudskemu odboru.

Skupni dohodki po skladu so bili po skladu 268.707.752 dinarjev, po proračunu 147.533.006 dinarjev, skupaj 416.240.758 din, celotni izdatki pa 399.636.582 dinarjev. Saldo 31. XII. 1961 je torej 16.604.176 dinarjev.

POROČILO

SKLADA ZA POSPESEVANJE ŽIVINOREJE ZA LETO 1961

V hlevih posestva Barje

V ta sklad se stekajo sredstva, ki jih plačujejo lastniki krav in telic, ki dopolnijo 1. januarja vsakega leta 12 mesecev starosti. Višino pavšalne skočnine določa za vsako leto vnaprej svet za kmetijstvo ObLO. Za leto 1961 je svet določil višino pavšalne skočnine 1300 din od plemenice. ObLO Ljubljana-Vič-Rudnik je tu sprejel odlok o plačevanju pavšalne skočnine in vzdrževalnine za plemenske bike.

Sredstva pobrane skočnine se uporabljajo za stroške veterinarske postaje pri umetnem osemenjevanju govedi, za vzdrževalnino oskrbovancev priznanih bikov ter za nabavo plemenjakov.

Umetno osemenjevanje govedi je razširjeno v vsem ravninskem predelu občine, v hribovskih predelih, kjer je umetno osemenjevanje težje izvedljivo pa plemeni 12 priznanih plemenskih zikov. Umetno osemenjevanje na področju občine vršita veterinarski postaji Ljubljana-Vič-Rudnik s štirimi osemenjevalci, od teh je eden honorarno zaposlen, in veterinarska postaja Grosuplje na področju bivše občine Lašče z enim osemenjevalcem. Osemenjevanje se vrši po osemenjevalnih punktih delno pa tudi po domovih. Osemenjevalci imajo dnevno določeno pot, ki jo vsakodnevno opravijo z lastnimi prevoznimi sredstvi. Trije osemenjevalci uporabljajo za prevozna sredstva avtomobile dva pa motorje. Seme za osemenjevanje vsakodnevno dobavlja kmetijski zavod iz Ljubljane.

Poleg umetnega osemenjevanja pa plemeni predvsem na področju bivše občine Dobrova še 12 priznanih plemenskih bikov (4 sivorjave

in 8 simentalke pasme), ker umetno osemenjevanje tehnično tu ni izvedljivo.

Problemi, ki se pojavljajo pri skladu za pospeševanje živinoreje so predvsem naslednji:

1. Neredno plačevanje pavšalne skočnine nekaterih lastnikov krav predvsem na področju bivše občine Dobrova, ki kljub večkratnim opominom niso poravnali obveznosti, tako da bo potrebno izvršiti prisilno izterjavo.

2. Pojava zakotnih bikov na istem področju, zato bo potrebno povečati budnost inšpekcije, ki naj v ugotovljenih primerih pripuščenja zakotnih bikov takoj izda odločbo o prisilni kastraciji bikov.

3. Zaradi obširnosti občine so osemenjevalne proge, ki jih napravijo dnevno osemenjevalci precej razvlečene kar seveda podružuje stroške osemenjevanja, zato bo potrebno proučiti poenostavitev osemenjevalnih prog.

4. Knjigovodske posle pri skladu so opravljali honorarni knjigovodje, ki so se večkrat menjali. Trenutno sklad nima knjigovodje, zato je potrebno čimprej dobiti primerne knjigovodje in izterjati še zaostalo skočnino.

Od planiranih 10.713.000 din dohodkov je sklad dosegel 8.003.380 din, razlika je torej 943.219 dinarjev.

POROČILO

KOMISIJE ZA STIPENDIJE OBLO LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK

Naš občinski ljudski odbor je v letu 1961 namenil za štipendije 2.500.000 dinarjev, porabil pa je 2.446.000 dinarjev.

V letu 1961 je prejelo štipendije skupaj 37 študentov visokih in višjih šol ter dijakov srednjih strokovnih šol. Od teh jih je končalo študij 14. Občina je tako pridobila 7 novih učiteljev, 5 zdravstvenih in socialnih delavcev, 2 aksoventa pa študirata dalje. Ker je komisija za šolsko leto 1961/62 podelila 6 novih štipendij, v tem koledarskem letu pa še 3, je sedaj na seznamu 31 štipendistov.

Polovica štipendistov bo pozneje delala v šolah, 11 v zdravstvu, 5 pa jih štipendiramo za druge poklice. Glede na potrebe občine je taka struktura štipendistov zadovoljiva. V bodoče se bo moralo razmerje med strokami spremeniti še bolj v prid kadru za upravno službo in prosvetnemu kadru. V naših šolah še sedaj primanjkuje večje število učiteljev in predmetnih učiteljev, nepravilno pa je zasedenih 38 delovnih mest. Precejšen del prosvetnega kadra pa je že pred upokojitvijo.

V letu 1962 bo dokončalo šolanje osem štipendistov, v letu 1963 12 štipendistov, pozneje pa 11 štipendistov.

Komisija je sklenila razpisati še nekaj štipendij, predvsem za učiteljske, a je zaradi slabe finančne perspektive v tem letu morala ta namen opustiti. Neizogibno pa je bilo povišanje štipendij več kot polovici štipendistov, tako da se je povpreček od 6580 dinarjev v letu 1961 in prvem tromesečju 1962 povzpela v aprilu na 8000 din mesečno (in sicer za slušatelje visokih in višjih šol na okroglo 10.000 din, za dijake srednjih šol pa na 7000 dinarjev).

Sedanje pogodbene obveznosti komisije znašajo za leto 1962 okoli 2.700.000 dinarjev.

Poseben problem predstavlja včasih zaposlovanje štipendistov. Marsikateri je odšel drugam, ker mu naša občina ni mogla nuditi

Nadaljevanje na 6 strani

LESNA INDUSTRIJA POLHOV GRADEC

Čestitamo k občinskemu prazniku in 1. maju!

stev po predmetniku. Ze materialne izdatke je po posameznih kategorijah določena višina sredstev na enega učenca. Pri oceni so se upoštevale dejanske razmere in potrebe šol za kritje materialnih izdatkov.

V lanskem letu je odpadlo na enega učenca povprečno 42.130 din vseh sredstev šole, letos pa 52.787 din ali 25% več kot lansko leto.

Investicije

V preteklem letu je bila investicijska dejavnost na področju šolstva zelo razgibana. Nadaljevala se je gradnja šole na Vrhovcih, ki je pridobila dve učilnici, depoje za kurjavo in učilnico za tehnični pouk. V letošnjem letu bi bilo nujno urediti še cesto do depojev, kar bo stalo približno dva milijona dinarjev.

„ISKRA“
tovarna za elektrovezve
Obrat „Elektronika“ Horjul

Vam postreže s solidnimi izdelki.

Naše čestitke ob občinskem prazniku in 1. maju

LPI Podpeč se uveljavlja na inozemskem trgu

OBISK PRI KOLEKTIVU NAJVEČJEGA LESNO-PREDELOVALNEGA
PODJETJA V NASI OBČINI — GOVORIJO PREDSTAVNIKI
DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA

Lep sončni dan je bil, ko smo se pred kratkim odpravili v Podpeč na obisk delovnega kolektiva lesno-predelovalne industrije. Naš namen je bil pogovoriti se s člani delavskega sveta o dejavnosti tega podjetja, o problemih in željah ter nasploh o tem, kako delajo in živijo. LPI Podpeč je namreč že dlje časa močan izvoznik svojih artiklov na inozemska tržišča in zato ima v svetu dobro utrjen ugled ter dobiva priznanja za svoje kvalitetne proizvode.

Osnovna dejavnost podjetja je lesna galanterija. Izdelujejo namreč obešalnike, hladne sponse, otroške stolčke in vrtno garniture, poprej pa so izdelovali še ščipalke za perilo, lesene podstavke in oporne roke za stole. Zanimivo pa je, da s tem prav nič ne zalagajo domačega trga, temveč vse izvažajo v Zahodno Nemčijo, Anglijo, ZDA, Nizozemsko, Švico in na bližnji vzhod.

Vse to so nam povedali člani centralnega delavskega sveta podjetja Marija Kucler in Matija Svete ter član obratnega delavskega sveta in večletni

Prvomajska vprašanja

Nadaljevanje s 1. strani

bili dejansko odraz hotenja in aktivnosti občanov in prizadevanj za nadaljnje razvijanje naših socialističnih odnosov? In ali je bilo prizadevanje vsakega občana zares dovolj močno za uresničevanje vseh načel in programov, ki smo jih zastavili?

Kako smo čuvali zakonitost? In ne samo zakonitost, ampak tudi tista načela, ki moralno obvezujejo vso našo skupnost? Smo storili vse, da bi se vsebina naših zakonov, osnovna načela našega socialističnega razvoja res povsod uveljavljala? Smo dovolj razvijali in upoštevali delo zborov volivcev, delo šolskih odborov, delo najrazličnejših oblik družbenega upravljanja? Kako smo izpolnjevali obveze do družbe? Ali smo morda iskali v naših zakonih predvsem luknje, skozi katere bi lahko še spravili tisto, proti čemer je vsebina zakona nastopala? Kako smo se zavzemali za uveljavljanje načel demokratičnosti v vseh samoupravnih organih in odpravljali poizkuse samovolje posameznikov?

Kakšni gospodarji smo bili v podjetju in komuni? Smo se dovolj zavedali, da lahko razpolagamo le s tistim, kar ustvarimo z lastnim in poštenim delom? Ali smo storili dovolj, izkoristili vse možnosti, da bi ustvarili čimveč, istočasno pa skrbno štedili pri vseh izdatkih?

Vprašanj je še mnogo. Sami si postavimo še nova in sami sebi odgovorimo nanje. Odgovorimo zares odkritosrčno, pošteno, možato. In ko si bomo lahko tako pošteno odgovorili, ne iščimo opravičila drugje, če z odgovori ne bomo zadovoljni. Ne glejmo samo k sosedu, kako je počistil njegov prag. Po tej logiki bo tudi sosed gledal samo k nam. Zato se ozirimo najprej na lastni prag! Od nas vseh, od vsakega občana je odvisno, kako se bo razvijala naša komunna, od vsakega državljanja je odvisno, kako se bo razvijala vsa naša skupnost.

Ponosni bomo ob 1. maju, ko bomo pregledovali dosedanje uspehe našega dela. Ob teh uspehih pa se vprašajmo, ali smo res storili vse, ali pa bi lahko storili še več. Zato naj ne bo 1. maj le praznik delovnih ljudi in njihovih doseženih uspehov, ampak le predvsem spodbuda za novo, spodbuda za vse tisto, kar smo sposobni storiti in kar moramo storiti.

šindikalni funkcionar Ivan Mihelčič, ki so živahno in radevolje odgovarjali na zastavljena vprašanja.

Pogovor je tekkel takole:

— Zanima nas, koliko delavcev in uslužbencev je zaposlenih pri vas, kakšen je sestav, razen tega pa tudi kakšen je notranji ustroj delavskih samoupravnih organov?

„Skupaj je v podjetju 518 članov kolektiva, od teh 40 uslužbencev. Večino delovne sile sestavljajo ženske, saj jih je v kolektivu kar 63,5%. Podjetje je razdeljeno na pet ekonomskih enot, ima štiri obratne in centralni delavski svet. Tak način samoupravljanja se pri nas obnese, kar se odraža tudi na delovnih uspehih ter pri prodaji naših artiklov. Na ta način sodeluje pri upravljanju podjetja več delavcev, ki so podrobno in sproti seznanjeni s celotno problematiko podjetja. Jasno je, da se pri tem krešijo mnenja, iz teh pa najdemo najboljše predloge, ki so najkoristnejši za nadaljnji razvoj naše dejavnosti.“

— Kot rečeno, ste usmerili svoje prodajo na inozemski trg. Kako ste torej v tem uspeli, kaj vas je pri tem vodilo in ali ste naleteli na kakšne težave?

„Izdelki našega podjetja, ki je bilo tedaj v privatni lasti, so se pojavili na inozemskem tržišču že leta 1935, po osvoboditvi pa smo najprej delali — do leta 1948 — sobne stole in to samo za domače tržišče. Kasneje smo dobili vabilo iz Anglije, naj bi svoje artikole prodajali tja. Ponudbo smo sprejeli in po ustanovitvi delavskih svetov razširili prodajo še na več trgovcev v drugih državah. Najprej se nam je odprla pot na Nizozemsko, nato v ZDA, leta 1955 v Zahodno Nemčijo in še v druge države.“

Ob povečanju proizvodnje in asortimenta smo morali začeti misliti se-

Mali pacient je tudi dobil pomoč v Zdravstvenem domu

veda na večji krog kupcev, teh pa pri nas doma tedaj ni bilo in jih tudi sedaj ni, zakaj naša proizvodnja je premočna za domače tržišče. Mi bi lahko v enem ali dveh mesecih naredili toliko obešalnikov, da bi zadostili celotnemu jugoslovanskemu tržišču. Torej smo morali iti na inozemsko tržišče. Da pa smo tam uspeli, so morali naši zastopniki potovati v tuje države in sprva ponu-

Takšno je delovno vzdušje v LPI Podpeč

jati naše artikle. Težav nismo imeli in uspelo nam je.“

— Na kakšen način ste uspeli ostati na svetovnem tržišču kljub konkurenci od drugod?

„Spočetka je bila naša tovarna bolj podobna skoraj zapuščenemu obrtniškem obratu, ko pa se je kolektiv zavzel — zlasti po uveljavitvi delavskega samoupravljanja — smo začeli nenehno skrbeti za izboljševanje delovnih pogojev in mehanizacije. Poleg tega smo se borili za izboljšanje kvalitete proizvodov in s tem smo odbili konkurenco. Seveda še sedaj skušamo izboljševati vse, kar je le mogoče. Jasno pa je, da nam je uspeh na svetovnem trgu zagotovil pravočasen prodor nanj, saj smo se zavedali, da nam bodo začele konkurirati zlasti vzhodne dežele, a smo jih prehiteli.“

— Splošna težnja našega gospodarstva trenutno je povečati izvoz. Ali nameravate tudi vi v zvezi s tem kaj storiti in kako?

„Na povečanje izvoza smo začeli misliti že v letih 1958 in 1959. Začeli smo iskati notranje rezerve, nabavili modernejšo avtomatske stroje, povečali smo serijsko proizvodnjo in izločili tiste artikle, ki so bili za nas manj donosni. To pa delamo tudi sedaj, ko nameravamo še bolj modernizirati proizvodnjo in izboljšati tudi obratne pro-

lijiva sredstva usmerjali v investicije za izboljševanje obratov, mehanizacije in delovnih pogojev nasploh. Odslej dalje pa je naš namen, da bi tudi delavcem zagotovili boljše osebne dohodke, kar se bo vsekakor zanesljivo koristno rentiralo.“

— Kakšni problemi pa morebiti težijo vaš kolektiv?

„Najhujši problem je vprašanje stanovanj in vzgoja ter varstvo otrok. Če bomo uspeli v bližnji prihodnosti urediti tudi to dvojico, potem se bodo naše žene lahko bolj posvetile proizvodnji in vrh tega tudi lažje sodelovale v organih delavskega samoupravljanja, česar doslej prav zaradi teh razlogov nismo mogli doseči. Sicer pa skrbimo tudi za strokovno usposabljanje delavcev. V ta namen je naš kadrovsko-socialni oddelek pripravil strokovne in politične seminarje. Ljudi želimo za to zainteresirati, hkrati pa jim strokovno in materialno pomagati.“

— In načrti za prihodnje?

„Povedali smo že, da nameravamo povečati proizvodnjo in izvoz. Zato smo takoj po novem letu sklenili, da moramo v letu 1962 doseči 740 milijonov dinarjev bruto produkta. Glede na dosežene rezultate realizacije plana v prvem tromesečju pa je centralni delavski svet sprejel naknadni sklep, naj bi dosegli plan bruto produkta v višini 800 milijonov dinarjev pod pogojem, da se bo pri tem tudi upošteval novi pravilnik o delitvi osebnih dohodkov. Upamo, da bomo torej uspeli.“

Zanimivi razgovor smo že skoraj zaključili, ko je prišel še predsednik centralnega delavskega sveta tov. Menart in pritrdil izvajanju svojih tovaršev. Opozoril nas je pa še na nekaj — na novi Zdravstveni dom, ki so ga nedavno odprli v nekdanji vili bivšega lastnika LPI. Poslopje so kupili za zelo zmerno ceno in sedaj ga postopoma urejajo. Delujejo že splošna in zobna ambulanta ter ambulanta za ženske bolezni. S tem je LPI pokazalo veliko razumevanje ne samo do članov svojega kolektiva, temveč tudi do ostalih Podpečanov in okoličanov, ki bodo lahko iskali zdravniško pomoč v tem domu. Ogle doma nas je prepričal na eni strani o veliki potrebi te ustanove, na drugi strani pa tudi o tem, da v njej dobijo resnično pomoč vsi bolniki, saj je osebje doma zelo dostopno za vse paciente.

Obisk v Podpeči nas torej ni razočaral. Zvedeli smo precej zanimivega o Lesno-predelovalni industriji in njenem kolektivu, prav tako pa tudi o njihovih načrtih in hotenjih.

store. To pa pomeni, da bomo lahko izvoz še povečali. S povečanjem proizvodnje in izvoza se bodo povečali dohodki podjetja, prav tako pa bodo deležni večjih dohodkov tudi člani kolektiva. Zato se kolektiv v celoti strinja s takšno politiko delavskega sveta.“

— Kako pa imate pri vas urejeno delitev dohodka?

„Vsa leta doslej smo vsa razpolož-

NE LE OSEBNI DOHODKI - TUDI PRODUKTIVNOSTI!

„Pasluš ti učiteljca!“

Nič nimam proti narečju. Lepo je in zvočno. Moti pa tisto, za kar bo, kdor bo samo bral, „prikrajšan“, namreč ton glasu s katerim je bilo to izrečeno.

Prvi del zgodbe je kar navaden. Odigral bi se lahko povsod, kjer so otroci. Zaključek pa, upam, ne bi bil povsod tako divji.

Zaradi boleznin ni bilo rednega pouka. Čas so otroci iporabili za nabiranje starega železa po vasi. Ob robu nove ceste, po kateri so šli trije otroci, so bile položene skale. Otroke je menda zamikal dolg, strm breg pod cesto ali kaj. Dve skali sta odkakali s ceste v grapo.

Potem pa, nekoliko kasneje, v šoli: „Pasluš, ti učiteljca!“ itd. „Kaj misliš? Kaj pa otroci delajo. Se bomo gradili, čeprav vi podirate. Če je šola taka, je bolje da je ni! Tudi tebe bi klofnil, če bi valil skale, da veš, čeprav si Cankarjev“, je pokazal svojo avtoriteto še otroku, ki je debelo gledal grmečega moža.

Razumljivo je, da človeka pojezi, če kdo dela drugače, kot je prav. To pa še ne opravičuje žalitev in nespametnih ukrepov. Bilo je pa vse tako ostro, kot da bi otrokom v šoli v resnici naročili: „No, zdajle, ko imeta dve uri časa, pa pojdite tiste skale zvalit v dolino.“ Smo pa otroke še posebej opozorili, naj ne delajo neumnosti, ker nadzorovati ni bilo mogoče vseh skupin.

Bivši član šolskega odbora pa je dobro vedel, kako lahko pride do takih otroških avanturic. Namen njegovega nastopa je prav zato kar preveč prozoren: ponižati učiteljico pred šolarji in vaščani in tako oblatiti šolo, povedati, da vzgajamo in učimo popolnoma narobe in z nesmiselnimi lažmi spodkopavati ugled šole ter otežkočati njeno napredno in vzpodbudno delo.

Čeprav je šola „taka“, upam, da bo le vzgojila take ljudi, ki bodo znali kritično misliti, govoriti z ljudmi po človeško in kar je glavno — resnico.

Jože Praprotnik, Sentjošt

Jože Mesarič

predhodnega in širšega posvetovanja s celotnim članstvom kolektiva.

Zlasti v tem gospodarskem stanju, ki ni najbolj rožnato in ki nam pove, da smo ponekod potrošili več, kot pa proizvedli, je nujno potrebno, da v prihodnje vlagamo sredstva v investicije samo tam, kjer nam bo to narekovala rentabilna stopnja, pogojena z jasno perspektivo podjetja. Nujno bo namreč treba sleherni investicijski plan razgrniti pred članstvom kolektiva in jasno povedati rezultate takšnega investiranja, ki se bodo pokazali čez pet ali deset let itd., pri tem pa istočasno jasno povedati, odkod sredstva za to ali ono investicijo.

Glede uvožno-izvozne politike in pa stanja na svetovnem tržišču bomo tudi morali priti do konkretnjših in jasnejših zaključkov. Splošno je namreč znano, da izvažamo mnogo manj, kot uvažamo. Uvažamo pa dostikrat razne reprodukcijske materiale, s katerimi razpolaga naša industrija in jih kopiči v svojih skladiščih. Glede uvoza je vsekakor nujno naglasiti, da bi predvsem naši dve kemični podjetji Ilirija in Vedrog svojo orientacijo lahko brez kakršnekoli škode v precejšnji meri spremenili. — Predstavniki navedenih podjetij so takšno stališče tudi povsem podprli. Kar zadeva izvoza, pa vidimo, da le LPI Podpeč izvažava nad 95% svojih izdelkov. Premalo pa so o teh možnostih razpravljali še v nekaterih drugih podjetjih. Tako ima Kovinska industrija Ig možnosti za izvoz, vendar še ni pokrenila vsega, češ, da svoje izdelke na domačem tržišču ugodneje proda. Vprašanje je, če je tak način perspektiven in če res ni bojazni od strani konkurence domačih proizvajalcev v naslednjih nekaj letih, ko bo istočasno možnost plasiranja teh izdelkov na svetovnem tržišču dosti manjša.

Vsekakor bi bilo treba to upoštevati, četudi podjetje trenutno nima računice za izvoz, je pa za družbo kot celoto zelo koristno. Kar pa je za družbo koristno, pa je vsekakor koncem koncev koristno tudi za sleherni podjetje in za slehernega državljana. Naglasiti je treba, da so v Tovarni vijakov takrat, ko so se odločili vložiti znatna sredstva za investicije, istočasno pričeli z vso resnostjo iskati možnosti za uvrstitev svojih izdelkov na zunanem tržišču. Tak ukrep je vsekakor pozdraviti. So pa še nekatera druga podjetja, kjer bi bilo potrebno temeljiteje razpravljati o možnostih izvoza, oziroma o skrčenju uvoza.

Na seji predsedstva so tudi precej razpravljali o tako imenovanem obveščanju kolektiva. Ugotovljeno je bilo, da po tej plati stanje še vedno ni takšno, kot bi bilo želeli. Zato je predsedstvo sklenilo naročiti vsem vodstvom sindikalnih podružnic, da redno mesečno sklicujejo sestanke kolektiva, na katerih naj razpravljajo o proizvodnih načrtih, oziroma realizaciji le-teh za pretekli mesec. Na teh sestankih bodo vodilni uslužbenci morali poročati o vseh težavah, ki so se med mesecem pojavile in kako jih odstranjevati, istočasno pa o uspehih in kako le-te še bolje izkoristiti. Iz tega sledi, da vse novo izvoljene organe, naj si bo to v sindikalnih podružnicah ali pa v organih delavskega samoupravljanja, čakajo v prihodnje izredno težavne naloge. Da pa bi navedeni organi vse te naloge lažje premagovali, je bilo sklenjeno, da bo organiziran v mesecu maju t. l. seminar posebej za predsednike sindikalnih podružnic, posebej za predsednike delavskih svetov in še posebej za predsednike obratnih delavskih svetov, oziroma svetov ekonomskih — obračunskih enot.

S SEJE ZBORA PROIZVAJALCEV OBLO LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK

Smo dosegli tromesečni plan?

V torek, 24. aprila je v prostorih ObLO zasedal zbor proizvajalcev ObLO. Ugotovljeno je bilo, da je celotno gospodarstvo naše občine doseglo skupno realizacijo 6.323 milijonov dinarjev ali 21,9% letnega plana. Stanje kaže na to, da je narasla tendenca upadanja tako v fizičnem obsegu proizvodnje, kot pri finančni realizaciji, če izvzamemo porast cen nekaterih proizvodov.

Po gospodarskih panogah je najvišjo realizacijo dosegla industrija s 23,1%, nato trgovina in obrt z 20,7%, gradbeništvo 14,9% in gostinstvo 20,1 odstotka. V industriji je nedoseganje matematične četrte letnega plana najmočnejše pri Ljubljanskih opekarinah, Vinocetu in Tobačni tovarni, medtem ko sta LPI Podpeč in Kovinska industrija Ig plan najvišje presegle. Pri prvih dveh organizacijah gre za posledico sezonskega značaja njihove proizvodnje.

Precej živahna je bila razprava okrog izvoza. V industriji je bil izvoz izdelkov planiran v višini 772 milijonov dinarjev, kar predstavlja le 5,2% od letne planirane realizacije. Največ izvažava LPI Podpeč in to kar 82% od gornjega zneska. Na drugi strani se predvideva izvoz reprodukcijskega materiala v višini 523 milijonov dinarjev in to v glavnem za potrebe Ilirije, Kovinske industrije Ig in Utensilije. Kaže, da se naša industrija precej neelastično in s težavo prebija na svetovni trg in da bo zato potrebno vložiti po gospodarskih organizacijah več navora. Zbor proizvajalcev zato poziva gospodarske organizacije, da se odločneje usmerijo za izvoz, ker bi se sicer znalo zgoditi, da bi se nekatere gospodarske organizacije znašle v resnih težavah.

Pri osebnih dohodkih je bilo ugotovljeno, da se niso gibali v povprečju z doseženimi rezultati v proizvodnji, oziroma da niso v skladu z doseženim dohodkom in čistim dohodkom v prvih treh mesecih tega leta. Ta ugotovitev pa ne velja za LPI Podpeč, saj je treba kolektivu dati priznanje za lepe gospodarske uspehe, dosežene v prvih treh mesecih. Nagel porast neto osebnih dohodkov je opaziti zlasti pri Vinocetu, Zičnici, Tovarni vijakov, Elektroprojektu in še nekaterih drugih. Najvišji neto osebni dohodek v letošnjih prvih mesecih je doseglo Splošno ključavničarstvo z 52.795 dinarji povprečno na zaposlenega, kar je 2,5-krat več kot v LPI Podpeč, čeprav je prav le-tej uspelo plasirati vso svojo proizvodnjo na zunanji trg s čvrsto valuto.

Odborniki so bili mnenja, da se ne bi smelo dovoliti formiranje nenormalnih osebnih dohodkov zaradi trenutno konjunkturne situacije določenih proizvodov na domačem trgu.

Urejuje uredniški odbor.

Odgovorni urednik Zorž Vlado.

Tiska Tiskarna šolskih delavnic tehniških šol v Ljubljani.

Gostilna

„Ob Ljubljanici“

Velika Čolnarska ulica

Čestita k občinskemu prazniku in vabi občane v prvomajskih praznikih na prijetno razvedrilo

RUSEVINE RES KVARIJO UGLED

Clankar v „Naši komuni“, od 1. marca, opisuje bivšo zgradbo Kmetijske zadruge Sentjošt, in meni da se prebivalci Sentjošta sprašujejo, zakaj se ta zgradba ne poruši in spelje na cesto Sentjošt—Kogel, ki je sedaj v polni gradnji.

Verjetno pa ta pisec ni bil dobro informiran, kakšna je resnična želja vaščanov? Zgraditi na tem mestu kakšen gospodarski objekt, na primer obrat Elektronike ali pa kakšen drugi. Niso pa zato, da se poslopje poruši, ker imamo dovolj drugega materiala za gradnjo ceste.

Verjetno so tamkajšnji prebivalci pripravljani precej žrtvovati, da bi se postavil neki objekt ali obrat kakšne tovarne. Delno bi prispevali za lesom in udarniškim delom — kakšen milijon dinarjev, pa tudi več, ker morajo sedaj vsi hoditi daleč v službo, na primer v Horjul in v Ljubljano. Zato bi želeli, postaviti en obrat tudi v Sentjoštu, da ne bi bilo treba iskati tako daleč zaposlitve, zakaj Sentjošt je glede kmetijstva pasiven.

Franc Leskovec, Sentjošt

Na zadnji seji predsedstva občinskega sindikalnega sveta Ljubljana-Vič-Rudnik so člani predsedstva poleg nekaterih predstavnikov sindikalnih podružnic in predstavnika Okrajnega sindikalnega sveta Ljubljana razpravljali o poteku občnih zborov sindikalnih podružnic, o volitvah v organe delavskega samoupravljanja, kakor tudi o gibanju osebnih dohodkov v primerjavi s produktivnostjo dela. Govorili so o investicijskem vlaganju sredstev, poleg tega pa še o stanju izvožno-uvodne politike in o obveščanju kolektivov glede problemov gospodarske organizacije same, komune, republike in federacije.

Po obširni in plodni razpravi vseh prisotnih o teh vprašanjih so člani predsedstva prišli do nekaterih konkretnih zaključkov in sprejeli temu ustrezne sklepe. Zaključki in sklepi naj bi bili predvsem naslednji:

Ze v prejšnji številki tega časopisa smo navedli nekatere ukrepe občinskega sveta glede kadrovske politike ob volitvah v organe sindikalnih podružnic in delavskega samoupravljanja. Trenutno lahko trdimo, da se je sestav obeh organov že do sedaj bistveno spremenil. Tako beležimo, da bo pri bližnji, ko bodo ob koncu tega meseca opravljene volitve, 80% predsednikov delavskih svetov in sindikalnih podružnic novih. Ravno tako nam podatki kažejo, da bosta dobri dve tretjini članov delavskih svetov in izvršnih odborov podružnic na novo izvoljenih. Iz vsega tega sledi, da so odgovorni tovariši za kadrovske politiko bistvo stvari pravilno razumeli ter upamo, da so ob letošnjih volitvah prišli v organe in na čelo le-teh ljudje, ki bodo kos vsem zahtevnim nalogam. V kolikor pa se bi ta ali oni predsednik v teku leta pokazal kot nesposoben, ga bo občinski sindikalni svet sporazumno z odgovornimi činitelji v podjetju zamenjal.

Ze v okviru federacije, republike in okraja ter tudi za našo komuno lahko trdimo, da osebni neto prejemki zaposlenega osebja niso naraščali vzporedno s produktivnostjo dela. Konkretnih in s točnejših podatkov o tem razkoraku žal to pot ne moremo navesti, vendar ugotavljamo, da še v marsikaterem podjetju kar pridno razpravljajo o osebnih dohodkih, ne da bi se pri tem ukvarjali z vprašanjem produktivnosti dela. Tu ne gre za kakšno povišanje fizičnega obsega proizvodnje, marveč za iskanje vseh tistih notranjih rezerv, o katerih pišemo in govorimo že nekaj let nazaj. Še vedno namreč zasledimo gospodarske organizacije, v katerih ni popolne organizacije dela, ni urejen tehnološki proces proizvodnje in kjer se še vedno niso sprijaznili z uvedbo mehanizacije in avtomatizacije. Problem so tudi razne dejavnosti, ki se skrivajo pod krinko pomožne dejavnosti, so pa v resnici osnovni proizvodnji samo v napoto ter bi bile večkrat dosti cenejše, če bi jih naročili kje drugje. Težnjo, da bi marsikje hoteli prikazati kot vzrok za dviganje osebnih dohodkov porast produktivnosti dela, v resnici pa je porast čistega dohodka, ki narekuje dvig osebnih dohodkov, samo izreden pogoj na tržišču, ni potrebno posebej omenjati.

Clani predsedstva in ostali prisotni so sklenili, da bodo nenehno spremljali delitev osebnih dohodkov ob istočasni in obvezni obravnavi produktivnosti dela.

Glede sredstev, ki se vlagajo in se imajo namen vlagati v investicije in ostale adaptacije kakor tudi rekonstrukcije, bo nujno voditi več računa, kot je to bil primer doslej. Tako so na primer nekatera podjetja že naročila izdelavo elaboratov za investicije brez

Na dnevnem redu poročila

Nadaljevanje s 3. strani

stanovanja ali pa, ker ga ustrezna ustanova ni pravočasno sprejela v službo. Organi ljudskega odbora, ki komisiji priporočajo podeljevanje štipendij za svoje področje, bodo morali poskrbeti, da bo v izobrazbo kadrov vložen denar občini prinesel ustrezno korist.

Da bi bil denar, ki ga ObLO vlaga v izobrazbo kadrov, sicer bolj izrabljen, bo treba politiko štipendistov še temeljiteje preurediti; v tej zvezi pričakuje komisija od ljudskega odbora ustreznih smernic, zlasti katere kadre naj v bodoče štipendirajo, kdo in kako naj ugotavlja potrebe po kadrih.

Skladno z že povedanim predlaga komisija, da se v bodoče iz sredstev občinskega proračuna štipendirajo kadri predvsem za tiste službe, ki jih finansira proračun, dočim pa naj službe, ki ustvarjajo dohodek same, štipendirajo tudi same svoje kadre. Seveda je pri tem treba ločiti posamezne službe po njihovih možnostih štipendiranja in upoštevati tudi družbene interese.

Vsekakor bo treba v bodoče vlagati sredstva za štipendiranje kadrov iz področja prosvete, socialnih služb, uprave in zdravstva. Na področju zdravstva bo treba štipendirati predvsem kadre za zobozdravstvo in določene specialistične službe.

Posamezni organi občinskega ljudskega odbora bodo morali ugotavljati potrebe po kadrih in nakazovati komisiji, komu in ob kakih pogojih se naj podeljuje štipendija.

POROČILO

UPRAVNEGA ODBORA STANOVANJSKEGA

SKLADA OBLO LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK O DELU SKLADA V LETU 1961 IN O PROGRAMU ZA UPORABO SREDSTEV SKLADA V LETU 1962

30. člen zakona o finansiranju gradnje stanovanj nalaga upravnemu odboru občinskega ljudskega sklada, da najmanj enkrat letno poroča ljudskemu odboru o svojem delu, zlasti pa o razporeditvi sredstev sklada in o razpolaganju z njimi, o uspehih razpisanih posojil, oziroma razpisane prodaje, o merilih, ki so upoštevana pri ugotavljanju, katere ponudbe so najugodnejše, o dohodkih in izdatkih sklada in drugo.

Upravni odbor sklada je na svoji 9. redni seji dne 12. I. 1962 sprejel program uporabe sredstev sklada v letu 1962, na svoji 10. redni seji dne 16. II. 1962 pa poročilo o svojem delu v preteklem letu. Na podlagi citiranega določila zakona o finansiranju gradnje stanovanj predlaga upravni odbor sklada obe poročili ljudskemu odboru v potrditev.

POROČILO

UPRAVNEGA ODBORA STANOVANJSKEGA

SKLADA OBLO LJUBLJANA-VIČ-RUDNIK ZA LETO 1961

Zakon o finansiranju gradnje stanovanj in pravila sklada nalagata stanovanjskim skladom odgovorne naloge pri izvrševanju stanovanjske politike komune. Po združitvi skladov bivših občin Ljubljana-Vič-Rudnik in Dobrova je upravni odbor sklada po svojem formiranju sestavil dolgoročni program gradnje stanovanj, upoštevajoč pri tem načelni sklep ljudskega odbora, da je pretežni del sredstev angažirati za bločno gradnjo ob glavnih vpadnicah mesta, to je na Tržaški in Dolenjski cesti. Prvi korak v preteklem letu je bil storjen z gradnjo treh stanovanjskih blokov po 20 stanovanj ob Tržaški cesti. To gradbišče predstavlja večjo organizirano enoto, kjer se bo gradnja v letošnjem letu nadaljevala z gradnjo dveh stanovanjskih blokov po 60 stanovanj in poslovno-stanovanjske stavbe za potrebe ljudske milice. V pripravljanih delih gradbišča je predvidena stavba za otroško varstvo, ki jo bo za časa gradnje uporabljalo gradbeno podjetje za svoje poslovne prostore.

Del sredstev sklada pa je upravni odbor predvidel za zadržno in individualno gradnjo.

Sklad so skozi celo leto bremenile še stare obveznosti iz preteklega leta in med letom uvedena 10% obvezna rezerva. Težave s plačili so nastale posebno koncem leta, ko je bilo treba odvesti rezervo. Da zagotovi hitrejšo obračanje sredstev, so se zavračale prošnje posameznih prosilcev za posojila in posojila odobraval samo po natečaju. Sklad je razpisal štiri natečaje za dajanje posojil in to za prodajo stanovanj, katerih investitor je sklad, za individualno gradnjo, za gospodarske organizacije, politično teritorialne enote in zavode in natečaj za stanovanjske zadrge.

Pogoji natečaja za prodajo stanovanj: za pravne osebe najmanj 60% lastna udeležba, 2% obrestna mera, najdaljši odplačilni rok 20 let za osebe v delovnem razmerju najmanj 40% lastne udeležbe, 1% obrestna mera, najdaljši odplačilni rok 20 let.

Natečaja so se udeležile tri gospodarske organizacije, dve politično-teritorialni enoti,

**Kmetijska zadruga Z.O.J.
Velike Lašče**

posreduje kmetijske pridelke domačemu trgu.

Zadružniki v Velikih Laščah se pridružujejo
čestitkam ob občinskem prazniku in 1. maju

ena stanovanjska zadruga in 17 članov delovnih kolektivov. Prodanih je bilo vseh 60 stanovanj. Od pravnih oseb stavljen najkrajši odplačilni rok pet let, pri fizičnih osebah 20 let. Ponudena najvišja obrestna mera 3%.

Natečaja za dajanje posojil za dograditev stanovanjskih hiš individualnih graditeljev se je udeležilo 110 interesentov. Pogoji natečaja: lastna udeležba najmanj 60%, najdaljši rok odplačila 25 let in najnižja obrestna mera 2%. Zadovoljivo rešeno 96, ostali so bili odklonjeni. Med odklonjenimi so ponudniki, ki so stavili daljši rok odplačila 15 let. Ponudena obrestna mera od 2—5%. Odobreno 43.200.000 dinarjev. Najvišji znesek posojila 800.000 din.

Natečaja za dajanje posojil gospodarskim organizacijam in ostalim pravnim osebam se je udeležilo šest gospodarskih organizacij in ena stanovanjska zadruga. Pogoji natečaja: najdaljši odplačilni rok 25 let, najnižja obrestna mera 2%, lastna udeležba najmanj 60%. Dosežen povprečni odplačilni rok 18. let. Odobreno 102.000.000 dinarjev.

En natečaj je bil razpisan namensko za stanovanjsko zadrugo ZB „Bober“ do zneska 20 milijonov. Rok odplačila 30 let, obrestna mera 1%.

Po zaključku natečaja za prodajo stanovanj je sklad prejel še več ponudb za nakup stanovanj, vendar se zaradi pomanjkanja sredstev ni moglo pričeti z nadaljnjo gradnjo. Vsi ti ponudniki se bodo upoštevali pri razpisu v letošnjem letu.

Z natečaji so bili doseženi krajši odplačilni roki, večja obrestna mera, večja lastna udeležba in angažirano več dopolnilnih sredstev iz drugih družbenih virov in iz ostalih prihrankov.

Pogoji natečaja so bili uporabljeni tudi pri odobravanju posojil za namenska sredstva prejeta iz sklada LRS, gospodarskih organizacij in drugih pravnih oseb.

Planirani dohodki in izdatki so znašali 490.549.000 dinarjev, realni pa so dosegli 712.141.000 dinarjev (dohodki in izdatki). Narastli so predvsem zaradi povišanja plač v gospodarskih organizacijah in v državni upravi, zaradi večjega angažiranja drugih sredstev pri nakupu stanovanj ter večjega dotoka posojil iz sklada LRS za stanovanjsko izgradnjo.

Stanje posojil 31. XII. 1961 v 000 din: Vseh posojil skupaj je za 872.173 din, od tega izkoriščeno v letu 1961 595.953 din, neizkoriščeno za prenos v leto 1962 pa 376.220 dinarjev.

Za leto 1962 predvideva Sklad 731.513.000 dinarjev dohodkov, ki se bodo izkoristili za direktne izdatke sklada, 10% za obvezno rezervo, za odobrena a neizkoriščena posojila iz leta 1961, za dokončanje treh stanovanjskih blokov lastne gradnje in za vse investicije.

Od razpoložljivih sredstev za stanovanjsko izgradnjo je predvideno 90 milijonov dinarjev za posojila stanovanjskim zadrugam in 40 milijonov dinarjev za posojila individualnim graditeljem, ostala sredstva so predvidena za novo gradnjo 60-stanovanjskega bloka. Pripominjamo, da predvidenih dohodkov pod tč. 7 ne bomo dosegli, če ne zagotovimo ravno tolikšen znesek iz rednega dotoka, ki ga moramo odobriti kot posojilo za nakup stanovanja pri razmerju 50% lastne udeležbe in 50% kot posojilo.

Predvidena sredstva za poslovne prostore so namenjena za adaptacijo Avto-servisa na Viču. Ta sredstva plača Slovenija-avto kot najemnino za te prostore.

Vsa predvidena sredstva, tako za stanovanjske zadrge, kakor za individualne graditelje in prodajo stanovanj bodo razpisana potom natečaja.

Prišel je zeleni Jurij in z njim
zaželena pomlad

Z razpisom natečaja se dosega hitrejšo obračanje sredstev, večja lastna udeležba in večja obrestna mera.

V kolikor se bo z natečajem dosegla večja lastna udeležba in takojšnje plačilo lastnega deleža, se predvideva gradnja še enega bloka do 60 stanovanj.

V kolikor bodo doseženi večji dohodki, je predvideti razpis natečaja za hišne svete, ker so sredstva le-teh, ki so naložena v banki, premajhna za večja popravila.

Med izdatki niso predvidena sredstva za odplačilo nacionaliziranih stanovanj, lokalov in zemljišč, katere bo treba kriti iz dotoka amortizacije.

S temi odplačili bi morali pričeti že v letošnjem letu.

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM SVETA ZA SPLOŠNO UPRAVO IN NOTRANJE ZADEVE TOV. DUSANOM JELUŠIČEM

Dobili smo Zavod za pravno pomoč

Glede na nove ukrepe za čim tesnejše sodelovanje z občani je ObLO Vič-Rudnik ustanovil ob koncu prejšnjega meseca Zavod za pravno pomoč. Le-ta bo prav gotovo v prihodnje odigral pomembno vlogo, saj se bodo lahko k njemu zatekli vsi, ki bodo želeli urejati kakršnekoli pravne zadeve.

V zvezi s tem smo zaprosili predsednika Sveta za splošno upravo in notranje zadeve, tov. Dušana Jelušiča, naj nam razloži pomen in vlogo tega zavoda. Odgovoril nam je na nekaj vprašanj.

ObLO Ljubljana-Vič-Rudnik je dne 31. marca 1962 ustanovil Zavod za pravno pomoč. Povejte prosim, s kakšnim namenom je bil zavod ustanovljen?

Odgovor:

„Z ustanovitvijo Zavoda za pravno pomoč se je tudi ObLO Ljubljana-Vič-Rudnik uvrstil med politično-teritorialne enote in organizacije, ki se zavedajo, da je kvalitetna služba pravne pomoči nujno potrebna našim državljanom, gospodarskim organizacijam, krajevnim skupnostim, stanovanjskim skupnostim ter drugim družbenim in strokovnim organizacijam. V našem socialističnem razvoju se zlasti v sistemu decentralizacije delavskega in družbenega samoupravljanja zelo hitro spreminjajo odnosi in v posledici tega prilagaja zakonodaja, ki daje državljanom vrsto pravic, pa tudi nalaga vrsto dolžnosti. Vsa družba je živo zainteresirana, da se medsebojni odnosi tudi pravno uredijo, da se odpravijo kršitve pravic in da državljnani svoje dolžnosti opravljajo. Zato na ta vprašanja ne moremo gledati samo s formalno-pravnega, ampak z družbeno-političnega stališča. Služba pravne pomoči bo pomagala državljanom in organizacijam urejati pravne plat odnosov, s širšega gledišča pa bo istočasno imela pomembno družbeno-politično vlogo.“

Ali menite, da je oblika Zavoda najprikladnejša za posredovanje pravne pomoči?

Odgovor:

„Po mojem mnenju in mnenju odgovornih občinskih organov je oblika Zavoda trenutno najprikladnejša. Organizacija službe pravne pomoči v okviru državne uprave ni dobra iz več razlogov. Predvsem moramo državljanom dati ne samo občutek, ampak tudi dejansko doseči, da bo služba pravne pomoči nepristranska in neodvisna od kateregakoli državnega organa. Nadalje, zavod ima svoj družbeni organ (upravni odbor), torej je služba pravne pomoči vsklajena z našim sistemom družbenega samoupravljanja. In končno taka oblika zagotavlja tudi potrebno kvaliteto.“

Ali bodo v službi pravne pomoči delali tudi odvetniki?

Odgovor:

„Da, v naši službi pravne pomoči bodo delali tudi odvetniki. Na zavod bodo vezani s pogodbo. To je potrebno, ker po veljavnih zakonih lahko zastopajo stranke pred sodišči in državnimi organi le odvetniki.“

Kakšen bo obseg službe pravne pomoči v zavodu?

Odgovor:

„Služba pravne pomoči obsega dajanje ustnih pravnih nasvetov, sestavljanje listin (pogodb, oporok itd.), sestavljanje vlog (prošenj, Nadaljevanje na 7. strani

KMETIJSKI NASVETI

Spoznajmo barjanske travnike!

Velike rezerve, ki so še na barjanskih travnikih, nam nudijo možnost, da še močno povečamo travniško proizvodnjo. Povečanje pa bomo dosegli le na ta način, da bomo dovolj poznali naše barjanske travnike. Proizvodni uspeh zavisi od poznavanja travnika in vseh ostalih proizvodnih činiteljev. Le, ko bomo obvladali vse te proizvodne faktorje, bomo lahko začeli na travniku s takim načinom gospodarjenja, ki nam bo zagotavljal dober donos. Sedanji pridelki sena dveh košenj se gibljejo v mejah od 20 do 50 q na ha. Tudi to seno ni kvalitetno in je v velikih primerih uporabno le za steljo. Na celem ljubljanskem barju imamo 11.000 ha travnikov. To predstavlja osnovo za predvideno povečanje števila živine.

V klimatskem pogledu kaže področje ljubljanskega barja, kot vsa širša okolica Ljubljane, značaj subalpskega pasu z močnim vplivom Jadranskega morja. Pregled meteoroloških podatkov za Ljubljano v letih 1958, 1959 in 1960 nam kaže, da smo v času košnje od 16. maja do 15. septembra imeli kar 37% deževnih dni. Mesečno je padlo od 150—240 milimetrov dežja. Oblačnost tu ni všteta in znaša mesečno okrog 8—9 dni. Ti podatki sicer niso rožnati, nam pa dajo misliti, da za sušenje sena na tleh ostane prav malo lepih dni. Sušenje na tleh je sicer opravičljivo le takrat, kadar se ne moremo poslužiti drugih načinov, na primer sušenja v kozoleu itd. Pri sušenju na tleh nastajajo velike mehanske izgube, s tem pa izgube na bistvenih hranilnih snoveh — beljakovinah.

Kakor je videti iz gornjih podatkov, pa nam glede tega tudi vreme ni naklonjeno. Sedaj se vsem izgubam ne moremo izogniti, vendar pa jih lahko skrbimo na minimum. To

ali suha. Reakcija tal se nahaja približno med 5,2 do 6,4 pH. Na posameznih področjih pa je zelo različna. Po kemičnih svojstvih pa so barjanska tla zelo raznolika. Na splošno so revna na fosforju in kaliju.

Velikega pomena je talna vlaga. Pri sedanjem hidrosistemu Barja je mogoče na že bolj ali manj urejenih travnikih z rednim čiščenjem in vzdrževanjem odvajalnih jarkov ohraniti primerno talno vlago. Za doseglo kvaliteten pridelkov je pomemben činitelj tudi ruša. Kako bomo izboljšali travno rušo? Glede tega imamo na barjanskih travnikih še veliko dela. Sedanja ruša je na pretežni večini travnikov preredita. Na ostalem delu travnikov pa je ruša zaradi večkratnega enostranskega izkoriščanja preraščena z neprimernimi rastlinami. Travniško rušo lahko spremenimo na več načinov: s preoravanjem, s ponovno setvijo ali pa s pomočjo agrotehničnih ukrepov. Na Barju se bomo posluževali za izboljšanje ruše obeh načinov, to je preoravanja in setve, ter agrotehničnih ukrepov (gnojenje — kalcifikacija). Na sedanjih travnikih raste cela vrsta rastlin. Priporočamo zlasti trave, kot so pasja trava, mačji rep, pasji rep, travniška lastovka, bela šopulja in druge. Vse te trave zasledimo že sedaj bolj ali manj na barjanskih travnikih, samo ustvariti moramo take pogoje, ki bodo ustrezali zaželenim rastlinam, pa se bodo te samo razširile. Stremeti moramo za tem, da na kakršenkoli način odstranimo preslico iz travne ruše. Le-ta pa se močno uničuje že s samo pašo.

Uspeh posameznih ukrepov sloni na pravilno opravljenih predhodnih ukrepih, na primer zemljo bomo lahko raziskali le, če jo bomo pravilno osušili, gnojiti ima smisel le, če je zemlja že raziskana in razkisana.

Nega travnikov, pogoj za dobro krmo

bomo dosegli le na ta način, da se bomo preusmerili na kisanje (siliranje). Res je, da je kisanje trave in detelje nekoliko težje od kisanja mlečno zrele koruze, vendar z vzpostavitvijo pravega razmerja med škrobom in beljakovinami tudi to ne bo težko. Ta način spravila nam bo zagotovil kvalitetno krmo.

V ta namen se poslužujemo različnih betonskih jam — vodnjakov, ki so marsikje neizkoriščeni, in malo večjih zasipnic, ali pa napravimo silos na prostem.

Barje pa je različno tudi po pedološki strukturi in tako ločimo na predelu iškega bazena naslednje vrste tal:

- trdinsko — organska tla na težjem glinastem podtalju,
- trdinsko — organska tla na organskem podtalju,
- močno humusna tla,
- plitka organska tla,
- srednje globoka organska tla,
- globoka organska tla.

Posebnost na Barju je polzarica. To so težka zbita tla, ki vodo počasi sprejemajo in oddajajo. Taka tla se počasi segrevajo in tudi počasi ohlajajo, pri tem pa so čez mero vlažna

600 kg na ha. Trošenje umetnih gnojil je najprimernejše v zimskem času in spomladi. Del dušičnih gnojil pa trošimo po prvem odkosu. Manj bi gnojila trosili v jeseni, in sicer zaradi že nastopajočih poplav. Pri trošenju samih dušičnih gnojil moramo biti previdni, da jih trosimo pravočasno, ko rastline še niso tako velike, da bi jih le-ta ožgala. Z organskim gnojem vnašamo v zemljo humus in z njim poživimo delovanje drobnoživk v ruši in zboljšujemo strukturo. Priporočljivo je gnojenje zlasti na polzarici z organskim gnojenjem. Močno gnojenje z gnojnico pa ima lahko za posledico močno razširitev hobotnic, zamiranje drobnoživk in pešanje ruše. Organska gnojila trosimo v jeseni. Za uspešno gospodarjenje z gnojili, mineralnimi in naravnimi, si napravimo gnojilni kolobar.

Pri izvajanju zgoraj navedenih ukrepov, pri rednem vsakoletnem pomlajevanju travnikov, vsakoletnih spomladanskih brananjih in rednem oskrbovanju pa uspeh ne bo izostal. Razni gnojilni pripomočki so dokazali, da je mogoče redno povečati vsakoletni pridelek na Barju 65—70 q/ha. Pravočasna košnja v začetku cvetja pomeni kvalitetno seno z visokim odstotkom prebavljivih snovi. S čakanjem pa bomo pridobili steljo.

NEKAJ O DELITVI DOHODKA

Na splošno lahko vsak dan ugotovljamo, da imamo ljudje — razen tistih seveda, ki se poklicno ukvarjajo s tem — zelo meglene pojme o delitvi dohodka, to je tistih sredstev, ki jih dobimo kot protivrednost za prodano blago in opravljene storitve. Da moramo plačati material, ki ga uporabljamo pri proizvodnji, da moramo plačevati nekakšne davke ali prispevke, da izhajajo odtod tudi sredstva za osebne dohodke delavcev, to je bolj ali manj jasno vsakomur, toda pri tem se tudi pri večini že neha znanje o delitvi dohodka.

Ne moremo in ne smemo tega zameriti, kajti večina ljudi je prepričana, da dobro opravlja svojo dolžnost do podjetja in skupnosti, če čim več proizvaja, če dela čim bolj kvalitetno in s čim manjšimi stroški. To je v nekem smislu tudi res, toda danes delavec ni samo delavec, od katerega se zahteva čim več, čim bolj in čim ceneje, ampak je tudi upravljavec, ki mora znati presojeti, ocenjevati in odločati. Kot upravljavec nastopa delavec v delavskem svetu, upravnem odboru, obratnih svetih, v raznih organizacijah itd. Ti organi morajo reševati kopico vprašanj in problemov, od katerih mnogi bistveno in celo usodno vplivajo na poslovanje podjetja. Kako potrebno je tedaj, da imamo jasno predstavo o tem, o čemer se razpravlja in odloča, in koliko laže in koristneje se bomo lahko odločili za to ali ono mnenje, za ta ali oni predlog.

Sedaj potekajo volitve v nove delavske svete, katerim bo verjetno mandatna doba trajala dve leti. In za ti dve leti predvidevamo, da bosta prinesli marsikaj novega in rajši več težav kakor ugodnosti. Vedno več skrbi bo treba posvečati napredku v gospodarstvu, širšemu in globljemu razvijanju samoupravljanja in čim tesnejšemu in prizadetemu sodelovanju vseh zaposlenih pri upravljanju podjetja. Takemu delu pa bodo kos le ljudje, ki se hočejo stalno izobraževati, ki hočejo vse novo razumeti, ki bodo znali svoja spoznanja tudi v praksi uporabiti. In prav delitev dohodka je eno tistih področij, s katerim se samoupravni organi srečujejo na vsakem koraku in ki nikakor ni preprosta, ampak prej precej zamotana zadeva, ki pogosto celo strokovnjakom povzroča hude skrbi. Toda ne ustrašite se, berite do konca, z delitvijo dohodka vas bomo skušali seznaniti v glavnih črtah, brez nebitvenih podrobnosti in prepričani smo, da bo marsikdo — kdor se za stvar zanima — članek prebral še enkrat.

CELOTNI DOHODEK

Podjetje, ki proizvaja, ustvarja nove dobrine, ki jih prodaja. Ves izkupiček za vse prodano blago skozi vse leto imenujemo celotni dohodek podjetja. Prav pri obračunavanju tega pa bo v letošnjem letu prišlo do bistvene spremembe: doslej smo šteli v celotni dohodek vse zneske, za katere smo za dobavljeno blago izstavili račune, četudi ti računi v tistem letu niso bili poravnani, letos in seveda tudi v naslednjih letih pa bomo všteli v celotni dohodek samo toliko, kolikor bomo za prodano blago v tistem letu prejeli dejansko plačanega.

INŽENIRSKI BIRO

ELEKTROPROJEKT

Ljubljana,

Hajdrihova 2/III

Čestitamo k občinskemu
prazniku in 1. maju

To je sicer prav, ker blago dobi pravo priznanje šele s tem, ko prejmemo zanj denar, medtem ko sam račun, ki ga pošljemo kupcu, še ne pomeni, da bomo znesek po računu res prejeli: zgodi se lahko, da kupec reklamira kakovost blaga in mu moramo odobriti popust, ali da pade kupec v prisilno likvidacijo in s tem izgubimo ves znesek in podobno. Zaradi novega načina pa se bo zmanjšal naš celotni dohodek, ker vedno ob koncu leta ostane nekaj kupecev dolžnih. Taka plačila se bodo štela Nadaljevanje na 8. strani

DOBILI SMO ZAVOD ZA PRAVNO POMOČ

Nadaljevanje s 6. strani

pritožb, tožb itd.), poravnave in zastopanje pred sodišči in drugimi državnimi organi.“

Ali bo treba usluge službe pravne pomoči plačati, ali bo pomoč brezplačna?

Odgovor:

„Vsako uslugo bo morala stranka plačati in sicer po tarifi, ki velja za odvetnike. Za nekatere državljane pa bo plačal ObLO: za borec in invalide NOV v zadevah pravic in udeležbe v NOV, če bodo prinesli ustrezno priporočilo občinskega odbora zveze invalidov oziroma borecev, dalje otroci padlih borecev in žrtev fašističnega nasilja ter osebe, ki jim gre ta pravica po veljavnih predpisih, na primer revni državljani.“

Kdaj bo pričela delati služba pravne pomoči?

Odgovor:

„Je že začela delati z 2. aprilom in sicer v prostorih ObLO Ljubljana-Vič-Rudnik, Trg mladinskih delovnih brigad št. 7, pritličje, telefon 23-381 int. 7. Sprejem strank je vsak dopoldan od 8. do 12. ure in vsak popoldan, razen soboto, od 16. do 18. ure.“

Predvidevate, da bo dosti dela?

Odgovor:

„Da, mislim, da bo dela precej, čeprav ne takoj v začetku. Državljeni in organizacije bodo kmalu spoznali, da je delo kvalitetno in da so tarife sprejemljive. Ustvariti je pač treba zaupanje. Čim bodo dobili državljani zaupanje do službe in posameznikov, ki delajo v zavodu, bo dela dovolj. Upam, da bo to zaupanje čimprej vzpostavljeno.“

Štáfeto mladosti v čast 70. rojstnega dne maršala Tita so sprejeli in pozdravili tudi številni Vičani, zakaj njena pot je tekla tudi skozi občino Vič-Rudnik — Poslali smo maršalu Titu tople želje, da bi nas vodil in usmerjal še dolga leta v naši socialistični domovini

NEKAJ O DELITVI DOHODKA

Nadaljevanje s 7. strani

šele za dohodek za leto 1963, podjetje pa bo moglo s svojim deležem od teh plačil razpolagati šele v letu 1964, kar pomeni za nas, ki tako nujno potrebujemo sredstva, zelo veliko zakasnitev.

POSLOVNI STROŠKI

Iz celotnega dohodka, ki ga tvorijo vsa prejeta plačila za dobavljeno blago, poravnava najprej poslovne stroške. Teh stroškov je več vrst, najpomembnejši med njimi so:

a) materialni stroški. Če hočemo proizvajati, moramo kupovati material, in tudi pomožna sredstva, vodo, elektriko, premog itd., in najemati storitve drugih podjetij, ki jih sami ne moremo opraviti ali se nam bolj izplača, če nam jih opravijo drugi. Med materialne stroške štejemo tudi še nekatere druge stroške, ki nastajajo v tesni zvezi s proizvodnjo in poslovanjem, kakor so obresti od kreditov in posojil za obratna in osnovna sredstva, zamudne obresti, katere moramo plačevati upnikom, katerim nismo pravočasno poravnali računa, pogodbene kazni, dnevnice in povračila stroškov za službena potovanja do določene višine, ne štejejo pa se osebni dohodki in ne izdatki za investicije.

b) Amortizacija. Pravijo, da nobena stvar na svetu ni večna in seveda tudi stroji, stavbe in drugo niso. Dober gospodar bo zato že takoj, ko kupi nov stroj, mislil na to, da se bo ta stroj izrabil in da bo moral čez nekaj let kupiti novega. Če bi začel misliti na to šele tedaj, ko bi stroj že opešal, najbrž ne bi bilo ne denarja ne blaga, zato varčuje za nov stroj, dokler stari dela in daje v hranilnik vsako leto na primer eno desetino vrednosti. Po 10 letih bo imel zbranega dovolj denarja, da bo brez skrbi izvršil zamenjavo. Seveda se lahko zgodi, da bo moral za nov stroj plačati več, kot se je nabralo v hranilniku: razlika bo moral doplačati iz drugih svojih prihrankov, toda novi stroj bo morda zato bolj opremljen, modernejši in bo zato dajal tudi več izdelkov in več dobička.

Tudi glede amortizacije bomo letos doživeli precejšnje spremembe. Stroji mnogih podjetij so že zastareli in izrabljeni. Ker po vojni večinoma ni bila znana nabavna vrednost strojev, smo jih kasneje ponekod na novo ocenili. Vrednost dinarja je od tedaj občutno padla. Obnova in zamenjava pa je v pretežni večini podjetij nujno potrebna.

c) Obresti od gospodarskih skladov. Z gospodarskimi skladi razumemo predvsem poslovni sklad, v katerem sta združena prejšnja sklada osnovnih in obratnih sredstev.

Osnovna sredstva tvorijo: sredstva za delo (stroji, naprave, prevozna sredstva), gospo-

darski gradbeni objekti, denar, namenjen za nabavo osnovnih sredstev.

Obratna sredstva pa so: izdelavni material, polizdelki in izdelki, denar, namenjen za nabavo obratnih sredstev, delovne priprave in orodja, katerega življenjska doba je krajša od enega leta.

Ker delovni kolektiv ni lastnik teh sredstev, ampak so mu zaupana le v upravo, mora od njih — nekako kot posojiljemalec — plačevati obresti, ki se stekajo v zvezni investicijski sklad. Obrestna mera za večino podjetij znaša 6%, nekatere vrste podjetij in gospodarskih dejavnosti pa imajo nižje obresti ali so jih celo oproščene.

č) Ostali poslovni stroški. Med poslovne stroške štejemo tudi izdatke za financiranje strokovnega šolstva za vzgojo strokovnega kadra in razne članarine za strokovna združenja in zbornice.

PROMETNI DAVEK

Prometni davek opravlja v glavnem tri funkcije: Zbira sredstva za zvezni proračun, z njegovo pomočjo vpliva družba na cene izdelkov, z njim se odvzema podjetjem, ki imajo monopolni položaj na trgu, previsok dobiček. Prometni davek je predpisan s Tarifo prometnega davka v določenih odstotkih od prodajne cene. Značilno zanj je, da teži za tem, da se plačuje od končnega izdelka.

Na novo uveden je bil lansko leto splošni prometni davek po stopnji 0,5%, ki se plačuje od vseh proizvodov in plačil za opravljene storitve, kar nasprotuje načelu, naj se davek ne pobira dvakrat. Namen tega davka je, da zagotovi več sredstev za zvezni proračun in da preprečuje verižno trgovanje, ne plačuje pa se v primerih, ko gre za prodaje ali storitve neposrednemu potrošniku.

Poseben prispevek, ki je podoben davku, plačujejo rudniki, ki naj izravnava pogoje za gospodarjenje med boljšimi in slabšimi rudniki.

DOHODEK

Če od celotnega dohodka odštejemo vse izdatke, ki smo jih našli, dobimo dohodek podjetja, ki je temelj za novo delitev, oziroma dajatve.

PRISPEVEK IZ DOHODKA

Gospodarske organizacije morajo plačevati določen del iz svojega dohodka kot prispevek za splošne družbene potrebe. Ta del je sorazmeren dohodku podjetja in se odvzema kolektivu pa stopnji 15%. Sorazmernost med dohodkom in prispevkom pomeni spodbudo delovnim kolektivom, da povečajo dohodek pod-

Začenjamo živeti?

Za „Srečnimi dnevi“, zadnjo predstavo prve občinske revije dramskih del, se je spustil zastor. Končana je bila revija sedmih predstav, ki je vsako soboto in nedeljo, v času od 24. marca do 15. aprila, privabljala gledalce v dvorane na Dobrovi in na Lavrici. S končano revijo se je v glavnem tudi zaključila igralska sezona, ki se bo jeseni znova razživela.

Naša prva revija dramskih del je bila v programskem pogledu nadvse pestra in so si bila prikazana dela, tako po osrednji temi kot po času in okolju dogajanja, zelo različna.

Revija se je začela s Standekarjevo „Prevaro“, ki jo je prikazala Svoboda Brdo. Ljubezen in zločin, grunt in siromaštvo so osnovni motivi te sicer nekoliko konvencionalne kmečke drame.

Sledila je detektivka „Čudovite pustolovščine ene noči“ ameriškega avtorja Stuarta Oliverja v izvedbi prosvetnega društva Horjul. Prijetna komedija z duhovitimi situacijami, ki jih zapletajo in razpletajo še kar prikupni gangsterji, nekoliko starejša navivna samca iz „boljše družbe“, njuna ne preveč tenkovestna neporočena teta in seveda — detektiv, natančneje: lepa, spretna detektivka.

„Detektiv Megla“ — delo Jožeta Kranjca, ni detektivka, kot bi bilo moč soditi po naslovu, temveč slovenski „Revizor“, v nekoliko pomanjšani, pa vendar sprejemljivi izdaji. Predstavilo nam ga je KUD Lavrica.

Makarenkovo „Začenjamo živeti“ nam je pripravilo KUD „France Prešeren“ iz Trnovega. V tem delu, polnem optimizma, vere v človeka, zaupanja v moč človeškega srca, nekdanji ruski „brezprizorni“ izpred štiridesetih let začenjajo živeti, kot ljudje novega časa.

KUD „Dolomiti“ na Dobrovi je na reviji prikazalo dramatisirane Prežihove „Samorastnike“. Znova je zaživel

dijo, kjer je glavni junak — stanovanje. To zapleta in razpleta vso zgodbo. Na oder jo je postavil KUD Polhov Gradec.

Igralska skupina KUD Barje pa je predstavila Pugetove „Srečne dneve“. Mladost, naivna in vesela, hrupna in nekoliko razposajena in k temu spada joča ljubezen za malce neškodljivega zapleta in na koncu samo vzdih: škoda da ni res tako.

Gledalci so videli seveda samo predstave, tisti poldrugo uro ali dve uri trajajoč prikaz nekega življenja, tudi našega lastnega včasih, niso pa videli in spoznali vseh naporov, vsega truda in prizadevanj, ki so bila potrebna, da so pred nami zaživel gruntarji in samorastniki, mladi zaljubljenici in brezprizorni, občinski možje in brez stanovanjski mladoporočenci, milijonarji in gangsterji, detektivi in žandarji. Neizmerno požrtvovalnemu delu prav vseh, od režiserja do zadnjega igralca, je naša revija z aplavzom gledalcev, prisrčnim in spontanim, dalavse priznanje.

Revijo si je ogledala tudi strokovna komisija, ki je za okrajno revijo predlagala Samorastnike. Začenjamo živeti in Čudovite pustolovščine ene noči. Slednji sta bili tudi dokončno uvrščeni na okrajno revijo, kar je dokaz, da je bila izvedba predvajanih del na dostojni ravni.

Uspes prve revije dramskih del v naši občini nas zavezuje za še večja prizadevanja v prihodnji sezoni. Hkrati pa bo letošnji uspeh nedvomno tudi pobuda tistim, ki letos niso nastopali in se niso priglasili na revijo.

Kako prav bi bilo, da bi za našo dramsko dejavnost in naše kulturno prosvetno delo sploh veljalo, da začenjamo živeti — a ne kot samorastniki in da so pred nami srečni dnevi.

Boris Makovec

Makarenkova „Začenjamo živeti“ je izbrana za okrajno revijo — Izvaja KUD „France Prešeren“ Trnovo

na odru veliki konflikt med starim in novim — propadajoče, trhlo, zločinsko in napuha polno gruntarstvo ter mlada, neustrašna, pogumna, lahko bi rekli proletarska „samorastniška“ žvot. — Zmaga močnejši. Toda moč ima tisti, ki ima „roke, ki znajo delati“.

Tudi naša občinska revija ni mogla mimo Mariščeve „Poročil se bom s svojo ženo“, aktualno domačo kome-

detja, kajti s tem se povečuje tudi njihova udeležba v tem dohodku.

PRISPEVEK OD IZREDNIH DOHODKOV

Ta prispevek je bil prvotno zamišljen kot začasen, toda obdržal se je tudi v letošnjem letu in bo morda odpadel v prihodnjem letu, ko bo začela veljati nova ocenitev osnovnih sredstev. Namen prispevka je bil, da pobere izredne dohodke takih podjetij, ki imajo posebno ugodne pogoje za poslovanje in tako vsaj do neke mere izenači podjetja glede pogojev gospodarjenja.

Ko smo vse to tako lepo poravnali, nam na koncu ostane čisti dohodek, o katerem pa prihodnjič kaj več.

KAM ZA PRVOMAJSKE PRAZNIKE?

Turistično društvo Ljubljana-Rudnik nas je obvestilo, da so za množično praznovanje prvomajskih praznikov pripravljene naslednje postojanke:

KUREŠČEK, na razpolago je 20 ležišč.

Turistični dom je pripravljen za množične obiske z dobro hrano in pijačo. Glasba in ples, sprehodi v naravo.

TURJAK, dobro oskrbovano gostišče z združenim domu in prekrasna okolica, primerna za weekende.

KRIM — Za prvomajske praznike vabi društvo na ogled Krima, dokoder pelje nova cesta.

ISKI VINTGAR z romantično okolico vas vabi na prijetno praznovanje prvomajskih praznikov, na razpolago so tudi prenočišča.

POLHOV GRADEC — Prekrasni prostori za weekend, dom je pripravljen za množično praznovanje prvoga maja.

Obiščite naše turistične postojanke v dneh ob 1. maju!